

ЧИЊЕНИЦЕ О ТРИХЛОРОЕТИЛЕНУ

Процењује се да је око 276 000 запослених у ЕУ потенцијално изложено трихлороетилену. Запослени су изложени трихлороетилену превасходно удисањем испарења путем контакта коже са испарењима и течностима. Карциноген је по људе (по IARC класификацији спада у групу 1 карциногена) и утиче на рад бубрега и јетре, потенцијално је мутаген и може изазвати Не-Хоџкинов лимфом.

Где се појављује ризик

Главни начин изложености трихлороетилену је одмашћивање. Хладно одмашћивање шакама резултира вишом изложеношћу него одмашћивање паром. Већина изложености се дешава у радњама за хемијско чишћење и индустријама у којима се производе машине, опрема за транспорт и производи од метала.

Више о супстанци

Трихлороетилен је халогени алкен који је на собној температури чиста, без боје или плавичаста течност са мирисом етра. Благо је растворљив у води, раствара се у етанолу, ацетону, диетил етру и хлороформу, а не раствара се у уљу. Релативно је стабилан, али оксидира када је изложен сунчевој светлости у ваздуху.

Користи се као интермедијер у производњи расхладног хидро-флуор-угљеника, као одмашћивач металних делова, течност за уклањање флека у хемијском чишћењу, као модификатор у полимеризацији поливинил хлорида, као и у неким производима за домаћинство.

Како симптоми могу да утичу на вас

При удисању, може да изиритира нос, очи и грло и да оштети нервни систем. Симптоми могу да укључују главобољу, мучнину, вртоглавицу, поспаност и збуњеност. Дуготрајна или акутна изложеност може да доведе и до губитка свести. Услед контакта са кожом може да изазове бол, црвенило и оток коже. Дуготрајна изложеност може да доведе и до рака бубрега и јетре.

Период латентности између изложености и рака повезаног са трихлороетиленом је између 18 и 34 године.

Шта можете да урадите

Континуирано спроводите одговарајуће мере за случај изложености, тако да је познато када треба предузети одређене активности. Истражите да ли запослени извештавају о раним симптомима. Запослени треба да буду свесни утицаја изложености.

Најбоље решење је контрола изложености, на пример употребом контролних мера као што је процес рада у затвореном простору како би се спречило ослобађање производа на радно место, као и употреба посебног вентилационог система који је одвојен од других вентилационих система. Филтрирајте загађени ваздух пре него што га директно избаците напоље. Обезбедите тушеве и чесме за испирање очију уколико постоји опасност од контакта или прскања. Лична заштита треба да се састоји од заштитних наочара и заштитне одеће нпр. рукавица, кецеља и чизама. Опрема за личну заштиту треба да се користи као последња могућност, након увођења могућих пројектних решења.

Извори: IARC, CCOHS, NIEHS, NIOSH, EC